

معرفی

ضمیمه نوجوان

شماره ۷۶ ■ آبان ۱۴۰۰

نوجوان
باز

به مناسبت هفته نوجوان سراغ دوستان شما در تحریریه «نوجوان»

ما خونی یا مر

به هرحال زشت بود به مناسبت هفته نوجوان و روز دانش آموز از رفقای نوجوانه ای مان کتاب و فیلم

می‌کنم و س
کار باز میش
دکلمه و ه

فائزه نادری / تهران (عضو تحریریه)
متولد: ۱۳۷۷

مهارت؟! خب سیم هندزفری رو از زیر بند عینک طوری که از بین دوتا کش ماسک بره داخل و به کش چادر گره نخوره رد می‌کنم تو. رقبا تو بازی بسکتبال ازم می‌ترسن. کاریکاتورها هم معمولا مورد اقبال رفقا ست. رعایت کسره و نیم فاصله هم آروم می‌کنه. کودکی و نوجوونیم با مسجد محله و کانون پرورش فکری گره خورده بود.

کتاب پرنده من از فریاد و فی. چون خوندن روایت زندگی آدم‌های معمولی که با قلمی بی‌تکلف نوشته شدن برای من بسیار دلنشینه و این کتاب هم از همین جنسه و دوستش دارم.

به‌شخصه با فیلم فرانسس هاکس ۲۰۱۳ خیلی همذات پنداری کردم و فیلمنامه و بازی‌های فیلم خیلی مورد پسندم بود.

فاطمه کریمی / خمینی شهر اصفهان (عضو تحریریه)
متولد: ۱۳۷۸

نوجوانه نقطه عطف زندگی ام بود. درست روزی که یکی از مطالبم در این روزنامه سراسری چاپ شد. از روز اولی که تیم نوجوانه تشکیل شد کنار این تیم بوده و هستم و ان شاء... خواهم بود. قلمرو سرزمین نوجوانه دست منه. جایی که مطالب بقیه رو می‌خونم و از سرزمین بهترین‌ها رو انتخاب می‌کنم. کتاب چهارمیثاق از بهترین کتاب‌هایی بود که خوندم، اثری از دون میگوئل روئیز. این کتاب حاصل تجربیات و اندیشه‌های مردی است از تبار سرخپوستان آمریکای مرکزی که باورهای بنیادی تولتک‌ها را به زبانی ساده با مثال‌های قابل فهم و طبقه‌بندی بسیار مفید و موثر به نسل‌های جدید ارائه کرده است.

سینمایی «شاهدا» که علاوه بر زیابودن این فیلم برای من پراز درس بود. «شاهدا» اسم دختر بچه پاکستانیه که نمی‌تونه صحبت کنه به خاطر همین والدین این دختر برای شفای او به هند سفر می‌کنن و این دختر بچه تو کشور هند گم میشه، مردی این دختر بچه رو پیدا می‌کنه و.... همشو که نباید بگم. خودتون برید ببینید.

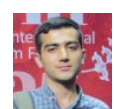
اسما آزادیان / تهران
متولد: ۱۳۸۰

من از ۹ سالگی می‌نویسم و می‌خونم. تمام تلاشم می‌کنم چیزی که می‌نویسم، ارزش قطع کردن یه درختو داشته باشه. یک دوره داستان نویسی پیش استاد عبدی پور گذروندم و هر چیزی که بدم اکتسابی بوده از به رضا امیرخانی. توی این کتاب راوی وجود نداره و توقصه رو با توالی نامه‌ها می‌فهمی و می‌خونی و دنبال می‌کنی؛ آخرش هم شگفت زده میشی و حال خوبی می‌شین کنج قلت. وزنه‌های بی‌وزن! یک فیلمی که چند سال پیش دیدم. خیلی با کیفیت نیست، خیلی ام اسمش سرزبون‌ها نیفتاده اما حال غریبی داره؛ اون غربت حالم رو خوب می‌کنه.

سید معین الدین هاشمی / تهران (عضو تحریریه)
متولد: ۱۳۸۱

بهترین مهارتم، عالم بی عمل بودن. کنارش با قلم و دوربین هم کار می‌کنم. دوره کم رفتم. بیشتر درس می‌خوندم تا الان. به نظرم داستان‌ها از سمت آسمون میان، چون مثل معجزه هستن. خودم اگه قصه بودم، اسمم می‌شد غریبه‌ای در میان جمع.

هنر شفاف اندیشیدن / این کتاب فوق العاده است. درک این که ذهن مون چطور فکر می‌کنه و چقدر خطا داره، تجربه جذابی.

مجموعه ارباب حلقه‌ها / اگر دست من بوده، یه واحد درسی مربوط به این فیلم تو مدرسه‌ها می‌داشتن؛ حماسه، اسطوره، احساس، انسان... همه توی این مجموعه جمع شده.

زهرا عزیزی / تهران (عضو تحریریه)
متولد: ۱۳۷۵

مداوم کتاب خواندن، یکم نوشتن، داستان سرایی، رنگ کردن کلاغ در پاورپوینت و فروختنش به جای قناری در فتوشاپ، سوت بلبلی، قهقهه در جلسات جدی، نمک بی قرار در نمکدون بودن، گز کردن شهر به صورت پیاده و حل کردن انتگرال‌های تودرتو، از مهارت‌های من هستن. من تمام دوره‌های غیر کاربردی جهان رو شرکت کردم و معتقدم مهم‌ترین ویژگی ام، برونگرا بودن و جامعه گریز بودن!

من به همه کتاب‌ها علاقه دارم به جز درسی. واقعا سخته بگم. از کتاب‌های نوجوان می‌تونم جنگی که نجاتم داد رو بگم. واقعا دوست داشتم. هری پاتر هم که مشخصه.

در مورد فیلم هم می‌تونم از چیا خوشم نیامد مثلا فیلم‌های با روند کند رو دوست ندارم. اگه بخوام نام ببرم ۴ فصل شرلوک هلمز. سری فیلم‌های مارول.

